

OPIS PRZEDMIOTU/MODUŁU KSZTAŁCENIA (SYLABUS)

1.	Nazwa przedmiotu/modułu w języku Diagnostyka trendów w komunikacji
2.	Nazwa przedmiotu/modułu w języku angielski Diagnosis trends in communication
3.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej
4.	Kod przedmiotu/modułu 21-KW-S2-E1-DTWK
5.	Rodzaj przedmiotu/modułu (<i>obowiązkowy lub fakultatywny</i>) obowiązkowy
6.	Kierunek studiów komunikacja wizerunkowa
7.	Poziom studiów (<i>I lub II stopień lub jednolite studia magisterskie</i>) II
8.	Rok studiów (<i>jeśli obowiązuje</i>) I
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) zimowy
10.	Forma zajęć i liczba godzin ćwiczenia, 18
11.	Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby prowadzącej zajęcia dr hab. prof. UW r Jerzy Biniewicz
12.	<p>Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu/modułu oraz zrealizowanych przedmiotów</p> <p>Student przed rozpoczęciem nauki przedmiotu powinien mieć zdolność analizy tekstu jako jednostki komunikacji zrodzonej przez dyskurs, powinna go cechować świadomość metodologii badawczej pozwalającej rozpoznać wyznaczniki strukturalne tekstu, jego eksponenty stylistyczne. Student ma ugruntowaną wiedzę o miejscu i znaczeniu teorii i pragmatyki języka. potrafi – przy użyciu różnych źródeł i sposobów - wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i użytkować informacje, posiada elementarne umiejętności badawcze (formułowanie i analiza problemów badawczych, dobór metod i narzędzi badawczych, opracowanie i prezentacja wyników) pozwalające na rozwiązywanie typowych problemów teoretycznych w obrębie teorii i pragmatyki języka. Student potrafi współdziałać w grupie przyjmując w niej różne role i adekwatnie komunikując. potrafi prawidłowo ocenić priorytety służące realizacji określonego przez siebie i innych zadania, potrafi adekwatnie do tych priorytetów komunikować</p>
13.	Cele przedmiotu

	<p>Rozumienie podstawowych pojęć i kategorii dotyczących teorii komunikacji – zakres badań, tradycje badawcze, komunikacja interpersonalna, komunikacja grupowa, metodologie badawcze: kognitywistyka, lingwistyka tekstu, dyskursu, semiotyka,</p> <p>Problematyka zróżnicowania dyskursu publicznego. Tekst jako działanie komunikacyjne, teren manifestacji strategii komunikacyjnych, wyborów dotyczących struktury wypowiedzi, użycia środków językowych, stylistycznych.</p> <p>Ustalenie zależności między dyskursem, tekstem, stylem, a gatunkiem jako wyznacznik współczesnych badań poświęconych nauce o komunikacji.</p> <p>Odnalezienie cech dyskursu medialnego (strukturalnych, językowych, stylistycznych), podjęcie problematyki dotyczącej konwergencji dyskursów, jej interfejsów, roli Internetu w procesie przeobrażeń mechanizmów komunikacji masowej, właściwości języka mediów, roli mediów we współczesnym dyskursie społecznym.</p>	
14.	<p>Zakładane efekty kształcenia</p> <p>ma pogłębioną wiedzę o miejscu i znaczeniu teorii i pragmatyki języka; teorii, filozofii i aksjologii komunikacji; teorii komunikowania masowego; antropologii mediów</p> <p><i>zna na poziomie rozszerzonym terminologię teorii i pragmatyki języka, ma uporządkowaną pogłębioną i rozszerzoną wiedzę ogólną (obejmującą terminologię, teorię i metodologię) z zakresu teorii i pragmatyki języka</i></p> <p>potrafi – przy użyciu różnych źródeł i sposobów - wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i integrować informacje, zwłaszcza dotyczące teorii pragmatyki języka,</p> <p>posiada pogłębione umiejętności badawcze (obejmujące analizę prac innych autorów, syntezę różnych idei i poglądów, dobór metod i konstruowanie narzędzi badawczych, opracowanie i prezentację wyników) pozwalające na rozwiązywanie typowych problemów teoretycznych w obrębie teorii pragmatyki języka, teorii, rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie, potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych osób potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role i adaptując do nich zachowania komunikacyjne</p>	<p>Symbole kierunkowych efektów kształcenia,</p> <p>K_W01, K_W02, K_W05,</p> <p>K_U01, K_U02, K_KO1, K_KO2,</p>
15.	Treści programowe	

	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wprowadzenie do komunikacji (przedmiot badań, modele komunikacji, kompetencji komunikacyjnych, język w komunikacji). 2. Postrzeganie, badanie (podejście metodologiczne) komunikacji: retoryka, podejście semiotyczne, etnolingwistyka, teoria dyskursu. 3. Komunikacja – nowe i stare media. 4. Komunikacja w mediach – mediatyzacja komunikacji publicznej, tabloidyzacja obrazu świata. 5. Komunikacja a technologia – determinizm technologiczny. 6. Nowe technologie komunikacyjne a procesy postrzegania świata, generowania jego obrazu. 7. Podmiot (amator)w komunikacji publicznej. 8. Internet – nowa platforma dyskursu publicznego, konwergencja dyskursów. 9. Nowe platformy komunikacji w Internecie - wikipedia, twitter, blogosfera, forum, facebook, nasza klasa. 10. Wyznaczniki językowe, stylistyczne, genologiczne współczesnej komunikacji masowej. 11. Przeobrażenia zachodzące w języku, stylu, gatunkach narracji medialnej pod wpływem rewolucji technologicznej. 12. Media społecznościowe, charakterystyka mechanizmów komunikacji. 13. Media społecznościowe - język, obraz świata. 14. Nowe media a inflacja komunikacji. 15. Mechanizmy komunikacji w dyskursach – naukowym, politycznym, ekonomicznym.
16.	<p>Zalecana literatura (<i>podręczniki</i>)</p> <p>Aronson E., Środki masowego przekazu, propaganda i przekonywanie, [w:] Aronson E., Człowiek – istota społeczna, Warszawa 2000, s. 61-111.</p> <p>Barney D., Społeczeństwo sieci, Warszawa 2008..</p> <p>Bauer Z., Dziennikarstwo wobec nowych mediów. Historia, teoria, praktyka, Kraków 2009.</p> <p>Cialdini R., Wywieranie wpływu na ludzi: teoria i praktyka, tłum. B. Wojciszke, Gdańsk 1994</p> <p>Goban-Klas T., Media i komunikowanie masowe. Teorie i analizy prasy, radia, telewizji i Internetu, Warszawa-Kraków, 2005.</p> <p>Griffin E., Podstawy komunikacji społecznej, Gdańsk 2003.</p> <p>Grzenia J. Komunikacja językowa w Internecie, Warszawa 2008.</p> <p>Jenkins H., Kultura konwergencji. Zderzenie starych i nowych mediów, Warszawa 2007.</p> <p>Keen A., Kult amatora. Jak Internet niszczy kulturę, Warszawa 2007..</p> <p>Skubisz R. (red.), Internet 2000: prawo-ekonomia-kultura, Lublin 2000.</p> <p>Lewiński, P. H. Retoryka reklamy, Wrocław 2008.</p> <p>Manovich L., Język nowych mediów, Warszawa 2006.</p>

	<p>McQuail D., teoria komunikowania masowego. Warszawa 1999. Opiłowski R., Jarosz J., Staniewski P.(red.), Lingwistyka mediów. Antologia tłumaczeń, Wrocław – Drezden, 2015. „Oblicza komunikacji” t.1-6, 2008-2013, Wrocław. Teorie komunikacji i mediów, red. M. Graszewicz, J. Jastrzębski, Wrocław 2009, vol. 1. Teorie komunikacji i mediów, red. M. Graszewicz, J. Jastrzębski, Wrocław 2010, vol. 2. Teorie komunikacji i mediów, red. M. Graszewicz, J. Jastrzębski, Wrocław 2010, vol. 2. „Tekst i dyskurs”, z. 1-7, 2008-2014. Wasilewski J., <i>Retoryka dominacji</i>, Warszawa 2006.</p>	
17.	<p>Forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu/modułu, sposób sprawdzenia osiągnięcia zamierzonych efektów kształcenia:</p> <p>ćwiczenia; praca zaliczeniowa: esej sprawdzający umiejętności analizy i interpretacji zebranego materiału badawczego, swobodne poruszanie się w literaturze przedmiotu.</p>	
18.	<p>Język wykładowy polski</p>	
19.	<p>Obciążenie pracą studenta</p>	
	Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
	<p>Godziny zajęć (wg planu studiów) z nauczycielem:</p> <p>– ćwiczenia: 30</p>	
	<p>Praca własna studenta np.:</p> <ul style="list-style-type: none"> - przygotowanie do zajęć: 30 - czytanie wskazanej literatury:30 – przygotowanie do zaliczenia (zebranie materiału, opracowanie wyników): 10 – praca zaliczeniowa - 20 	
	Suma godzin 120	
	Liczba punktów ECTS 4	